

Jack London

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΣΤΟ ΚΛΟΝΤΑΪΚ

Μετάφραση
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΦΕΛΗ

ΑΘΗΝΑ 2018

ΝΕΦΕΛΗ / ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΛΑΣΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Jack London, *A Klondike Christmas*

Σχέδιο εξωφύλλου: Κώστας Μαρκόπουλος
Σχεδιασμός βιβλίου: Περικλής Δουβίτσας
Διόρθωση: Βαρβάρα Καρζή

1η έκδοση, Δεκέμβριος 2018

ISBN: 978-960-504-233-2

Για την ελληνική έκδοση:
© Εκδόσεις ΝΕΦΕΛΗ και Γιάννης Παλαβός

Ασκληπιού 6, Αθήνα 106 80
τηλ.: 210 3639962 – fax: 210 3623093
e-mail: info@nnet.gr
<https://nefeli.fairead.net>

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΚΛΟΝΤΑΪΚ

Εκβολές του ποταμού Στιούαρτ
Βορειοδυτικά Εδάφη
25 Δεκεμβρίου 1897

Αγαπημένη μας μητέρα!

Είμαστε καλά στην υγεία μας, τακτοποιημένοι άνετα κι ωραία στη χειμερινή μας κατοικία.

Ακόμη δεν έχουμε λάβει γράμματα, καταλαβαίνεις λοιπόν πόσο επιθυμούμε να μάθουμε νέα σας. Αυτές οι μέρες είναι οι μικρότερες της χρονιάς και πλέον ο ήλιος δεν βγαίνει καθόλου, ούτε καν το μεσημέρι.

Ο θείος Χίραμ και ο κύριος Κάρτερ πήγαν στο Ντόσον για να κατοχυρώσουν δικαιώματα εξόρυξης και να παραλάβουν την αλληλογραφία – αν, βέβαια, έχει έρθει. Έζεψαν τα σκυλιά στο έλκνηθρο και πήραν το μονοπάτι πάνω απ' το παγωμένο ποτάμι. Τους περιμέναμε να γυρίσουν για να καθίσουμε όλοι μαζί στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι, αλλά απ' ό,τι φαίνεται θα φάμε οι δυο μας με τον Τζορτζ.

Μάγειρας θα είμ' εγώ, άρα μπορείς να μεί-
νεις ήσυχη ότι το δείπνο μας θα είναι θαυμάσιο.
Θ' αρχίσουμε με τα καθιερωμένα. Θα έχουμε
φέτες μπείκον τηγανητές, φασόλια κοκκινιστά,
φρυγανισμένο ψωμί και -

Πήρε μια προβληματισμένη έκφραση, έξυσε
αμήχανα το κεφάλι του και άφησε το μολύβι.
Δοκίμασε μια δυο φορές να συνεχίσει, αλλά
τελικά τα παράτησε μ' έναν μορφασμό έντο-
νης δυσαρέσκειας. Ήταν όμως ένας γεροδεμέ-
νος νέος δεκαοκτώ με δεκαεννιά ετών και η
εύθυμη σπίθα που παιχνιδιζε στα μάτια του
πρόδιδε ότι η απογοήτευσή του ήταν παροδική.

Η μικρή καλύβα τους ήταν ζεστή και άνετη.
Φτιαγμένη με γυμνά κούτσουρα -ένας χώρος
τρία επί τέσσερα όλος κι όλος, που τον θέρμαινε
μια θορυβώδης μασίνα-, του γεννούσε την αί-
σθηση της σπιτικής θαλπωρής περισσότερο από
κάθε άλλο σπίτι όπου είχε μείνει, εκτός βέβαια
από το πατρικό του.

Δυο κουκέτες, ένα τραπέζι και η μασίνα καταλάμβαναν τα δύο τρίτα της καλύβας, όμως κάθε εκατοστό της είχε αξιοποιηθεί. Περίστροφα, καραμπίνες, κυνηγετικά μαχαίρια, μάντες και ρούχα κρέμονταν στους τρεις από τους τέσσερις τοίχους, όλα τους ανακατεμένα σ' ένα παρδαλό κουβάρι. Ο τέταρτος τοίχος ήταν καλυμμένος με ράφια όπου αποθήκευαν τα μαγειρικά σκεύη. Παρότι ήταν μόλις έντεκα το πρωί, έξω βασίλευε ένα διάχυτο λυκόφως, ενώ μέσα στην καλύβα θα ήταν σκοτεινά αν δεν έκαιγε το αυτοσχέδιο λυχνάρι. Επρόκειτο απλώς για ένα ρηχό μεταλλικό κύπελλο γεμάτο λίπος από μπέικον. Ένα κομμάτι βαμβάκι χρησίμευε για φιλίτι. Η θερμότητα της φλόγας έλιωνε το λίπος με την κατάλληλη ταχύτητα.

Ο νεαρός ακούμπησε τους αγκώνες στο τραπέζι και κάρφωσε το βλέμμα στο λυχνάρι. Στην πραγματικότητα δεν τον απασχολούσε καθόλου κι ούτε καν είχε αντιληφθεί ότι το κοίταζε, τόσο απορροφημένος ήταν από τις σκέψεις του